

Hamza Ali Alamoosh, Jordanië. Over het bouwen van bruggen tussen islamitische en christelijke culturen

Black Iris: Het Earth Charter als gemeenschappelijke visie van mohammedaanse en christelijke jeugd in Jordanië

Hamza Ali Alamoosh heeft in 2000 deelgenomen aan het Global Youth Reporters Program op het IUCN congres te Amman. In hetzelfde jaar

organiseerde hij Jordanië's eerste conferentie van milieustudenten. In 2003 sloot Alamoosh zich aan bij het Earth Charter Youth Initiative. Sinds 2004 is hij lid van de kerngroep die wereldwijd de netwerkactiviteiten coördineert. Op nationaal niveau speelde hij een belangrijke rol bij het formuleren van de nationale strategie voor de jeugd. In 2004 had hij de eer Zijne Majesteit koning Abdullah II te mogen vergezellen bij een officieel bezoek aan de VS. Sinds 2005 is Alamoosh lid van de Derde Kamer, het Nederlandse schaduwparlement dat is opgericht om het Nederlandse volk meer bewust te maken van internationale ontwikkeling en samenwerking. Hij is ook lid van het Technical Committee of Jordan Youth Parliament Institution, dat naar hij hoopt zal fungeren als stem en wettelijke vertegenwoordiger van de jonge Jordaniërs.

Gelegен in het hart van het Midden-Oosten, het grootste conflictgebied ter wereld, is Jordanië omringd door oorlog en geweld van Oost en West. De vele sociale, economische en milieugerelateerde problemen komen nog eens boven op de lasten van armoede, vervuiling, watertekort en gewelddadige conflicten. Meer dan 60 procent van de Jordaanse bevolking –

bijna drie miljoen mensen – is thans jonger dan vijftwintig jaar. Een groot deel daarvan is tussen de zestien en vierentwintig. Het hoge werkloosheidspercentage onder jonge mensen en gevoelens van frustratie wegens onrechtvaardigheid en moeilijke levensomstandigheden hebben het Midden-Oosten tot een erg gevaarlijk gebied gemaakt. Dergelijke aspecten van de wereldsituatie, zoals beschreven in de Preambule, maken voor Arabische jongeren deel uit van het dagelijks leven.

Ondanks die gevaarlijke tendensen dreigt in Jordanië geen cultuurconflict. Integendeel, de rijke en gevarieerde religieuze geschiedenis van Jordanië kan worden beschouwd als een model van harmonie tussen godsdiensten, vooral tussen christendom en islam. Het land rond het Jordaandal en de Dode-Zeevlakte geldt als heilig voor zowel moslims als joden en christenen. Jezus, de Prins van de Vrede, werd in de Jordaan gedoopt, vlak bij de stad Madaba. In de moeilijke tijden van eindeloze oorlogen tussen het Romeinse en het Perzische keizerrijk stonden de Arabische families achter de vroege christenen en beschermden hen. Sindsdien is het christendom diep geworteld in de Jordaanse samenleving.

Toen ongeveer zes eeuwen later de leer van Mohammed zijn intrede deed, werd de boodschap daarvan uitgelegd als een voortzetting van wat de andere Godsgesant was begonnen: de universele opwekking tot rechtvaardigheid, vrijheid, en zorg voor de natuur en de mede-

mens. De mensen die zich tot de nieuwe religie bekeerden, bleven daarom het christendom volledig respecteren. Dat is bevestigd door recente historische vondsten, waaruit blijkt dat de moslims geen woonplaatsen van christenen hebben verwoest. Alle kerken en andere heilige plaatsen zijn intact gebleven. Zo vertellen de oude kerken samen met de historische moskeeën het verhaal van een gezamenlijk streven naar universele broederschap tussen alle mensen. Samen hebben Jordaanse moslims en christenen zich ingespannen en vaak zelfs hun leven geofferd voor deze humanitaire principes, die thans wereldwijd bedreigd worden door conflicten en wantrouwen. Jordanië's geschiedenis van verdraagzaamheid en het streven van het Jordaanse volk naar een rechtvaardig en duurzaam leven zetten zich voort in de steun die betuigd werd aan het Earth Charter, toen dat werd aanvaard door alle 99 Jordaanse gemeenten, onder auspiciën van Hare Koninklijke Hoogheid prinses Basma bint Talal, commissaris van het Earth Charter voor het Midden-Oosten en Noord-Afrika. Dat was een krachtige steun in de rug voor de personen en organisaties die gebrand zijn op implementatie van het Earth Charter, niet alleen vanwege het ethisch kader, maar ook vanwege de visie op duurzaamheid waar het voor staat. Black Iris wil nu vertegenwoordigers in gemeenteraden om in ruim samenwerkingsverband de visie van het Earth Charter uit te dragen en om betrokken te zijn bij hun projecten.

Toen het Earth Charter aan de Jordaanse jeugd werd gepresenteerd, werd het niet gezien als een bedreiging voor tradities of geloof. Integendeel, het werd beschouwd als een nieuwe aanleiding om na te denken over onze aspiraties voor een betere wereld. Veel jonge Jordaniërs zagen dat de veelomvattende ethische visie van het manifest zeer goed aansloot bij de leidende waarden van onze religieuze voorouders. De aanbevelingen van het Earth Charter werden vlot geaccepteerd en algemeen gerespecteerd door degenen die de boodschap hadden begrepen.

Omdat de harmonie tussen islamitische en christelijke Jordaniërs nog even vitaal en sterk is als altijd, is het verhaal van de Black Iris Earth Charter Youth Group Jordan, opgericht in 2003, niet meer dan een volgend hoofdstuk in het succesverhaal van de interreligieuze samenwerking in Jordanië. Genoemd naar de zwarte iris van Jordanië, een bloem die het nationale symbool is voor groei en vernieuwing, is Black Iris een netwerk van diverse Jordaanse jeugdorganisaties, al dan niet overheidsgebonden, dat vooral gericht is op het bevorderen van vruchtbare onderlinge samenwerking. Black Iris werd in september 2004 geherstructureerd en wordt nu gecoördineerd door een kerngroep van zeven jeugdleiders van verschillende sociale, etnische en religieuze achtergrond en behorend tot verschillende Jordaanse jeugdorganisaties. Deze zeven islamitische en christelijke jongeren zijn voor het merendeel studenten aan verschillende universiteiten en dragen het Earth Charter in hun eigen omgeving uit. Ze werken samen om een algemeen nationaal platform voor niet-gouvernementele jeugdorganisaties te verwezenlijken met als doel de principes van het Earth Charter te bestuderen en de totstandkoming te stimuleren van door jeugd geleide initiatieven die gericht zijn op betrokkenheid van jongeren bij elk niveau van de samenleving. Black Iris wordt van harte gesteund door Hare Koninklijke Hoogheid prinses Basma bint Talal, die de groep wettelijke ondersteuning biedt

© PLAN NEDERLAND / JOHANNES ABELING

door haar Princess Basma Youth Resource Centre, dat deel uitmaakt van het Queen Zein Al Sharaf Institute for Development.

Het netwerk heeft het idee van het Earth Charter al ingang doen vinden bij belangrijke instanties en projecten. Naar aanleiding van een nationaal onderzoek heeft de hoge raad voor de jeugd in Jordanië negen thema's aangewezen als onderwerpen die de jeugd aangaan, en in maart 2005 presenteerde de Jordaanse koning de strategie van de raad om verschillende jeugdgeoriënteerde doelen in een periode van vijf jaar te verwezenlijken. Als gevolg van het werk van Black Iris is het Earth Charter erkend als een internationale toetssteen voor de hoge raad waar het milieu en jeugdzaken betreft, en in de publiciteit gebracht als een baanbrekende, wereldwijde oproep tot duurzame ontwikkeling. Bovendien hebben enige leden van de groep kans gezien om discussies op gang te brengen over betrokkenheid van jongeren aan de hand van de principes van het Earth Charter bij het niet-gouvernementele Jordan Forum for Youth and Culture, een overkoepelende organisatie voor jeugdgeoriënteerde initiatieven. Ook leveren leden van Black Iris artikelen voor het jongerengedeelte van de Jordaanse krant *Alrai*, over

onderwerpen als internationale ontwikkeling, jeugdontwikkeling en democratie. Voorts geven de leden van Black Iris hun toewijding aan het Earth Charter vorm door het verrichten van vrijwilligerswerk, zoals gratis lessen aan wezen en achtergestelde leerlingen op scholen en universiteiten; het verzorgen van uitwisselingsprogramma's om lichamelijk en sociaal gehandicapte jongeren te betrekken bij verschillende organisaties van jeugdvertegenwoordigers; bescherming van het plaatselijke milieu; en deelname aan jeugdforums, onofficiële universiteitsactiviteiten en internationale jeugdevenementen.

Een jonge inwoner van het Midden-Oosten heeft het niet makkelijk, en veel jonge Jordaniërs geloven dat ze niet zo maar toevallig in het Midden-Oosten wonen. De meesten van hen menen dat ze hier zijn om te bouwen aan een veilig thuisland in een vredige regio, en aan een eerlijke wereld. Precies deze doelstelling, die christelijke en islamitische jongeren verenigt, is vervat in de veelomvattende, ethische visie op rechtvaardigheid, duurzaamheid en vrede van het Earth Charter. ●